

что и дѣаренж-тж, и задразниеніе-то на винчко-то тѣло. Боли-ти непрестанно бавватъ и сѧ загорашаватъ, има жадниихъ безмѣрихъ и болѣніа въ утробж-тж и крайно безпокойствіе.

Ищѣлаватъ изъ испраженіе-то на зъачь-та и учиниіе-то на кръвь-та изъ доврж дїетж. Ползѣва еметико-то 593, и учинително-то питїе 779, и смѣшено-то 781, или на Род 785, и 786, антипиретическо-то декото 663, прахъ-тж на кина-та 797, или кинино, то (*), и прахъ-тж 812, тисана-та за трекж-тж 856, тамариндъ-тж 1162, желѣзна-та тринїа 884, и лемонада-та. Казва Иппократъ, какъ “На пароксизмы-ты докторъ-тж не трѣба да опре-дѣлава пишж на страдателя нито дрѹго иѣкое лѣкарство, защото по-вече вредн нежели да ползѣва. Яфор. 11. Вонитиихъ казва, ако въ начало-то на болѣсть-та щеше да сѧ яви иѣкой сокъ смѣшаватеелнъ на болного (**), акїе трѣба докторъ-тж да го извади възн. Яфор. 56. Кога дойде потъ-тж и не престава треска-та, болѣсть-та сѧ простира. Яфор. 177. Въ излишны-ты дни сирѣчь въ третїй, или пѣтый, или седмый, или двѣдѣтый, или единадесѣтый, или четъринадесѣтый, или двадесѣтый първый быва-ми-ти потове, сѧ добри, прочи-ти изавлаватъ наклоніе къмъ смърть.” Яфор. 157.

S. 157.	}	Треска ѣлминдїческа,	Бзл.
		<i>Θέρμη ἑλμινθική,</i>	Гр.
		Фѣбре бермінѳза,	Ит.
		Хѹмай диданъ,	Тѹр.

Таа треска овладава, по болшей части, дѣца та, кон то иматъ гранты въ утробж-тж си, и тзико тѣлосложеніе.

Раздѣлавава на мощиихъ и немощиихъ, на острж и хроническж, на доврж и гвентеелнж; изъ многоврѣміе-то може да докара кашекїиж-тж и неврическж-тж трекж. Казва Иппократъ, какъ, “На

(*) Кинино-то и пиперїно-то, и подобни-ти имъ, хотѧ да не сѧ ега чисти баватъ сжпи, повреждатъ и много сиромасы-ты, възистнижгы подѣватъ и утичатъ, защото-то гы взематъ изъ топлиихъ, какъ-то мнозина го пострадахъ, защото-то не знайтъ дрѹго лѣкарство.

(**) Многожды поврежда иѣкой, като подвижава възн тыа екобе безъ голѣмж нѹждж.